

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ಪವಿತ್ರತೆಯ ವಿನಃ ಭಾರತ ಸ್ವರ್ಗವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ತಮಗೆ ಶ್ರೀಮತವಿದೆ, ಮನೆ ಗೃಹಸ್ಥದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾ ಪವಿತ್ರರಾಗಿ, ಎರಡು ಕಡೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಿ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಬೇರೆ ಸತ್ಸಂಗಗಳು ಹಾಗೂ ಆಶ್ರಮಗಳಿಗಿಂತ ಇಲ್ಲಿಯ ಯಾವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ?

ಉತ್ತರ: ಆ ಆಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ಹೋಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ - ಸಂಗ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ಮನೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಗಲಾಟೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಗುರಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ತಾವು ಮರುಜೀವಿಗಳಾಗುತ್ತೀರಿ, ತಮಗೆ ಮನೆ ಮಠವನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ತಾವು ಜ್ಞಾನಾಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಕು, ಆತ್ಮೀಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಆ ಸತ್ಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಬಾಬಾ ಕುಳಿತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ ಇಲ್ಲಿ ತಂದೆಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆಂದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪದೇ-ಪದೇ ಶಿವಭಗವಾನುವಾಚ ಎಂದು ಹೇಳುವುದೂ ಸಹ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹೇಳುವವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಕೃಷ್ಣ ಭಗವಾನುವಾಚ. ಅವರು ಇದ್ದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷ್ಣ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದ, ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸಿದ್ದ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಶಿವಬಾಬಾ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಸತ್ಸಂಗದಲ್ಲಿ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಾವು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ರಾಜರಿಗಿಂತಲೂ ರಾಜರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಕೇವಲ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಕೃಷ್ಣ ಭಗವಾನುವಾಚ ಮನ್ಮನಾಭವ ಎಂದು. ಯಾವಾಗ ಹೇಳಿದ್ದರು? 5000 ವರ್ಷದ ಮೊದಲು ಅಥವಾ ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಿಂತ 3000 ವರ್ಷದ ಮೊದಲು ಎಂದು. 2000 ವರ್ಷಗಳು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ 1000 ವರ್ಷವಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮಿ ಬೌದ್ಧರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಿಂತ 3000 ವರ್ಷದ ಮೊದಲು ಸತ್ಯಯುಗ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ - ಇಂದಿಗೆ 5000 ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲು ಗೀತೆಯನ್ನು ಹೇಳುವಂತಹ ಭಗವಂತ ಬಂದಿದ್ದರು ಹಾಗೂ ಬಂದು ದೇವೀ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು. ಈಗ 5000 ವರ್ಷದ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಅವರು ಬರಬೇಕಾಯಿತು. ಇದು 5000 ವರ್ಷದ ಚಕ್ರವಾಯಿತು. ತಂದೆ ಇವರ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಾವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಸತ್ಸಂಗಗಳು ಇವೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಆಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ತಾಯಿ-ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಜನ್ಮ ಪಡೆದಿದ್ದೇವೆ ಅವರಿಂದ ನಮಗೆ ಆಸ್ತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರೇನೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಸಂಗ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದಷ್ಟೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮನೆ-ಇತ್ಯಾದಿಯ ಯಾವುದೇ ಗಲಾಟೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಕಿ ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಗುರಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ತಾಯಿ-ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮರುಜೀವಾ ಜನ್ಮವಾಗಿದೆ. ಆ ಮನುಷ್ಯರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಹೋಗಿ ಅವರ ಮನೆ ತುಂಬುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಮನೆ, ಅತ್ತೆ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಗೃಹಸ್ಥದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾ ಕಮಲಪುಷ್ಪ ಸಮಾನರಾಗಿರಬೇಕು. ಕುಮಾರಿಯಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಪ್ರತಿ ನಿತ್ಯ ಜ್ಞಾನಾಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಂತರ ಅನ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಎರಡೂ ಕಡೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಿ, ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಅಂತಿಮದವರೆಗೂ ಎರಡೂ ಕಡೆ ನಿಭಾಯಿಸಬೇಕು. ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ ಮೃತ್ಯುವಂತೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬರಲೇ ಬೇಕು. ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ರಾಮ ಹೋದ, ರಾವಣ ಹೋದ..... ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕು ಈ ರೀತಿ ಅಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ವಿಷಕ್ಕಾಗಿ ಸತಾಯಿಸುತ್ತಾರೋ ಆಗ ಇಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು. ಕನ್ಯೆಯರೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ಮಿತ್ರ ಸಂಬಂಧಿಕರ ಸರ್ವಿಸ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಮಾಜ ಸೇವಕರು ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಏನಾದರೂ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಾವು ಆತ್ಮೀಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಇರಬೇಕು. ಹಾ! ಯಾವಾಗ ವಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಆಗ ಬಂದು ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ವಿಷದ ಕಾರಣವೇ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಬಹಳ ಪೆಟ್ಟು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಮಾತುಗಳಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಪವಿತ್ರರಾಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರವೂ ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾ ಪವಿತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕಲೆ ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಸಮಯ ಆ ರೀತಿ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರವೂ ಸಹ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತದೆ - ಮಕ್ಕಳ ಜನ್ಮ ಹೆಚ್ಚಾಗಬಾರದೆಂದು ಏಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಬಡವರಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ - ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರತೆ ಇರಲಿ, ಮಕ್ಕಳು ಕಡಿಮೆ ಇರಲಿ.

ತಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ ಪವಿತ್ರರಾಗಿ ಆಗ ಪವಿತ್ರ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಈ ಮಾತುಗಳು ಅವರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಭಾರತ ಪವಿತ್ರವಾಗಿತ್ತು ಈಗ ಅಪವಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳು ಪವಿತ್ರರಾಗಬೇಕೆಂದು ಸ್ವಯಂ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬಹಳ

ದುಃಖವಿದೆ. ತಾವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ಪವಿತ್ರತೆ ವಿನಃ ಭಾರತ ಸ್ವರ್ಗವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನರಕದಲ್ಲಿ ದುಃಖವಿದೆ ಈಗ ನರಕವೆಂದರೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಗರುಡ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ವೈತರಣಿ ನದಿ ಇದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಆ ರೀತಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಂತಹ ಯಾವುದೇ ನದಿಗಳು ಇಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷೆಯಂತೂ ಗರ್ಭದ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಗಳು ಸಿಗುವಂತಹ ಗರ್ಭದ ಜೈಲ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಗರ್ಭದ ಮಹಲ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಜಗತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ನರಕವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ದುಃಖಗಳು ರೋಗಿಗಳು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಪರಸ್ಪರದಲ್ಲಿ ದುಃಖವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇದು ಯಾವುದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆ ಈಗ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ರಚಯಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗ ಹೊಸ ಜಗತ್ತನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕಾಗಿ ಆದಿ ಸನಾತನ ದೇವೀ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ತಾವೇ ಮಾತಾ-ಪಿತರಾಗಿದ್ದೀರಿ..... ಅವರು ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪದಲ್ಲೂ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮೂಲಕ ಕುಳಿತು ಎಲ್ಲಾ ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೆ ಕುಳಿತು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೇ! ಭಗವಂತ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ತಾವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ! ಪತಿತರು ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅವರು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬರಬೇಕಾಯಿತು. ಕಲ್ಪದ ಮೊದಲೂ ಸಹ ನಿಮಗೆ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸಿದ್ದೆ ಎಂದು ತಂದೆ ನೆನಪು ತರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೇಳುತ್ತಾರೆ - ಮೊದಲು ಎಂದಾದರೂ ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೀರಾ? ಆಗ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಹಾ! 5000 ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲು ನಾವು ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೆವು. ಈ ಮಾತು ಹೊಸದಾಗಿದೆ. ಹೊಸ ಯುಗ, ಹೊಸ ಧರ್ಮ ಮತ್ತೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಈಶ್ವರನ ವಿನಃ ದೈವೀ ಧರ್ಮವನ್ನು ಯಾರೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಶಂಕರರು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ದೇವತೆಗಳು ರಚನೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವರ್ಗದ ರಚಯಿತ, ಮಾತಾ-ಪಿತರು ಬೇಕು. ತಮಗೆ ಸುಖ ಐಶ್ವರ್ಯವೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ನಾನು ಒಬ್ಬನೇ ರಚಯಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ಸಹ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮುಖದ ಮೂಲಕ ನಾನೇ ರಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಮನುಷ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬೀಜ ರೂಪನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಭಲೆ ಯಾರು ಎಷ್ಟೇ ಸಾಧು-ಸಂತರು ಇರಬಹುದು, ಆದರೆ ಯಾರ ಮುಖದಿಂದಲೂ ಈ ಶಬ್ದವು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಗೀತೆಯ ಅಕ್ಷರವಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಹಿಂದೆ ಯಾರು ಹೇಳಿದರೋ ಅವರು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಹುದು. ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಿರಾಕಾರನ ಬದಲು ಕೃಷ್ಣನು ಭಗವಂತ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ನಾನು ಮನುಷ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬೀಜರೂಪನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಪರಮಧಾಮದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹ ನಿರಾಕಾರ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ತಾವೂ ಸಹ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು - ಸಾಕಾರ ಮನುಷ್ಯರು ತಮ್ಮನ್ನು ಬೀಜರೂಪಿ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಶಂಕರರೂ ಸಹ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ಇದು ಗೊತ್ತಿದೆ - ನಮ್ಮನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುವವರು ಶಿವಬಾಬಾ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ದೈವೀ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೂ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಭಲೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೃಷ್ಣ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ಶಂಕರ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು..... ಅನೇಕರು ತಮ್ಮನ್ನು ಅವತಾರ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅದೆಲ್ಲವೂ ಸುಳ್ಳು. ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಖಂಡಿತ ತಂದೆ ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವತಾರವೂ ಸಹ ಒಬ್ಬರದೇ ಎಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಲೂ ಸಹ ಯಾರಿಗೂ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. 5000 ವರ್ಷದ ಮೊದಲು ಗೀತೆಯ ಭಗವಂತ ಶಿವಬಾಬಾರವರೇ ಹೇಳಿದರು. ಅವರೇ ಆದಿ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು ಅವರೇ ಈಗಲೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸೊಳ್ಳೆಗಳ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳು ಹೋಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಗಾಯನವಿದೆ. ತಂದೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಕಲಿಯುಗದ ಅಂತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದರ ನಂತರ ಸತ್ಯಯುಗ ಬರಲೇಬೇಕು. ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪವಿತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಪವಿತ್ರ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾರೆ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಕ್ಷರಗಳು ಸರಿ ಇದೆ. ಈ ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಬೇಕು ಎಂದು ಗೀತಾ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಮಯೀ ಶಿರೋಮಣಿ ನಂಬರ್ವನ್ ಮಾತೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಹೆಸರು ಬದಲಾಗಿದೆ. ಯಾವ ತಂದೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅವರು ದ್ವಾಪರಯುಗದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೇನು? ನಂತರ ಅದೇ ಗೀತೆ ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ. ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಗೀತೆ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ತಂದೆ ಮತ್ತೆ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಶಾಸ್ತ್ರವೂ ಸಹ ನಂತರ ಅದೇ ರೀತಿ ಕುಳಿತು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲ. ತಂದೆ ಪೂರ್ಣ ಚಕ್ರದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಕುಳಿತು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. 84 ಜನ್ಮಗಳ ಚಕ್ರ ಈಗ ನಾವು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಆದಿ ಸನಾತನ ದೇವೀ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮದವರು ಹೆಚ್ಚು ಎಂದರೆ 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಬಾಕಿ ಮನುಷ್ಯರದು ನಂತರ ವೃದ್ಧಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ್ಮ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೇನು? ತಂದೆ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಯಾವ ದಾದಾ ಇದ್ದಾರೆ ಯಾರ ತನುವಿನ ಆಧಾರ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಅವರೂ ಸಹ ಅವರ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಇವರು ವ್ಯಕ್ತ- ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮ. ಅವರು ಅವ್ಯಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ. ತಾವೂ ಸಹ ಈ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನವಾಸಿ ಫರಿಸ್ಥಿಗಳು ಆಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಫರಿಸ್ಥಿಗಳು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಮೂಳೆ ಮಾಂಸ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಶಂಕರರಿಗೂ ಮೂಳೆ-ಮಾಂಸ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶಿವನ ಚಿತ್ರವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅವರು ಬಿಂದು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರದೂ ಸಹ ರೂಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಶಂಕರರು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಆ ರೀತಿ ಶಂಕರನದ್ದೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಮಾಂಸ ಮೂಳೆಯ ಶರೀರವಿಲ್ಲ. ನಾವು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ರೀತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ

ಚಿತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ತಾವು ನೋಡುತ್ತೀರಿ ಅವರು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಹೋಗಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತ್-ಪಿತ ಬಾಪ್ ದಾದಾರವರ ನೆನಪು ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ಕೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ:

1. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾ ಆತ್ಮೀಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಪವಿತ್ರರಾಗಬೇಕು ಹಾಗೂ ಪವಿತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು.

2. ಈ ರೌರವ ನರಕದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾ ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯಿಂದ ಸ್ವರ್ಗದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು, ಯಾರಿಗೂ ದುಃಖ ಕೊಡಬಾರದು.

ವರದಾನ: ಬಾಬಾ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಶಬ್ದದ ಸ್ಮಿತಿಯ ಮುಖಾಂತರ ಬಲಹೀನತೆ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಸದಾ ಸಮರ್ಥ ಆತ್ಮ ಭವ.

ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಾದರೂ ಯಾವುದೇ ಬಲಹೀನತೆಯನ್ನು ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ, ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಮಾತಿನಲ್ಲಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕಾರ-ಸ್ವಭಾವದ್ದಾಗಲಿ ಆಗ ಇದೇ ಹೇಳುವಿರಿ ನನ್ನ ವಿಚಾರ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದು, ನನ್ನ ಸಂಸ್ಕಾರವೇ ಹೀಗಿದೆ. ಆದರೆ ತಂದೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರ, ಸಂಕಲ್ಪವೇನಿದೆ ಅದು ನನ್ನದು. ಸಮರ್ಥತೆಯ ನಿಶಾನಿಯೇ ಅಗಿದೆ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಕಲ್ಪ, ಮಾತು, ಪ್ರತಿ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಬಾಬಾ ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಬರಲಿ ಮತ್ತು ಕರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾಡಿಸುವಂತಹವರು ಎನ್ನು ಸ್ಮಿತಿಯಿರಲಿ ಆಗ ಬಾಬಾನ ಮುಂದೆ ಮಾಯಾ ಅರ್ಥಾತ್ ಬಲಹೀನತೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಸೋಲೋಗನ್: ಯಾರ ಬಳಿ ಗಂಭೀರತೆಯ ವಿಶೇಷತೆಯಿದೆ, ಅವರ ಪ್ರತಿ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಸಿದ್ಧಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು.